

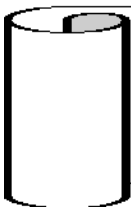
častými návštevami starších ľudí, vytváraním sietí podpory a modlitby za nich a s nimi, budovaním vzťahov, ktoré môžu poskytovať nádej a dôstojnosť tým, ktorí sa cítia zabudnutí. Kresťanská nádej nás vždy povzbudzuje, aby sme sa odvážili na viac, aby sme mysleli vo veľkom a neuspokojili sa so status quo. V tomto prípade, aby sme pracovali na zmene, ktorá starým ľuďom vráti úctu a lásku.

Preto chcel pápež František, aby sa svetový deň starých rodičov a seniorov slávil predovšetkým stretnutím s tými, ktorí sú osamelí. Z toho istého dôvodu sa rozhodlo, že tí, ktorí tento rok nemôžu prísť do Ríma na púť, môžu „získať“ jubilejné odpustky, ak navštívia na primeraný dlhý čas osamelých starých ľudí, [...] takmer akoby putovali za Kristom, ktorý je v nich prítomný“. Návšteva staršieho človeka je spôsobom, ako stretnúť Ježiša, ktorý nás oslobodzuje od ľahostajnosti a osamelosti.

Aj v starobe možno dúfať

Knihá Sirachovcova hovorí, že blaženosť patrí tým, ktorí nestratili nádej, čím naznačuje, že v našom živote – najmä ak je dlhý – môže byť mnoho dôvodov, prečo sa obzerať späť, namiesto toho, aby sme hľadali do budúcnosti. Ako napísal pápež František počas svojej poslednej hospitalizácie v nemocnici, že „naše telo je slabé, no ani tak nám nič nemôže zabrániť milovať, modliť sa, darovať sa, byť jeden pre druhého vo viere svetlým znamením nádeje“. Máme slobodu, ktorú nám žiadne ťažkosti nemôžu vziať: slobodu milovať a modliť sa. Všetci, môžeme vždy milovať a modliť sa.

Dobro, ktoré prajeme našim blízkym – manželovi, s ktorým sme strávili väčšinu života, deťom, vnúčatám, ktoré nám spríjemňujú dni – nezmizne, keď nám dochádzajú sily. Naopak, často práve ich láska prebúdza našu energiu a prináša nám nádej a útechu. Tieto znaky vitality lásky, ktoré majú svoj pôvod v samotnom Bohu, nám dodávajú odvalu a pripomínajú nám, že „hoci náš vonkajší človek chradne, náš vnútorný sa zo dňa na deň obnovuje“. Preto, najmä keď sme starší, vytrvalo dôverujme Pánovi. Nechajme sa každý deň obnovovať stretnutím s ním v modlitbe a vo svätej omši. S láskou odovzdávajme v rodine a v každodenných stretnutiach vieru, ktorú sme žili toľko rokov: vždy chváľme Boha za jeho dobrotivosť, pestujme jednotu s našimi blízkymi, otvárajme svoje srdce tým, ktorí sú najvzdialenejší, a najmä tým, ktorí žijú v núdzi. Budme znameniami nádeje v každom veku.

Myšlienka na tento týždeň

Bože, daj mi pokoj, aby som prijal to, čo nemôžem zmeniť a daj mi odvahu zmeniť to, čo zmeniť môžem a mám.

(sv. František Asiscký)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

20. júl 2025

Posolstvo Svätého Otca Leva XIV.
na 5. svetový deň starých rodičov a seniorov

Blažený, kto nestratil svoju nádej (porov. Sir 14, 2)

Drahí bratia a sestry,

Jubileum, ktoré práve prežívame, nám pomáha objaviť, že nádej je zdrojom radosti vždy, v každom veku. Keď je potom zocelená ohňom dlhého života, stáva sa zdrojom plnej blaženosti.

Sväté písmo uvádza viacero prípadov, keď Pán zapojil do svojho plánu spásy mužov a ženy vyššieho veku. Spomeňme si na Abraháma a Sárú: už v pokročilom veku neveriacky počúvajú Božie slovo, ktoré im sľubuje syna. Neschopnosť splodiť potomka zdanlivo uzavrela ich pohľad nádeje do budúcnosti.

Podobne reaguje na oznámenie o narodení Jána Krstiteľa Zachariáš: „Podľa čoho to poznám? Veď ja som starec a moja manželka je v pokročilom veku“. Staroba, neplodnosť a úpadok zdanlivo ničia nádej všetkých týchto mužov a žien na život a plodnosť. A aj otázka, ktorú Nikodém kladie Ježišovi, keď mu Učiteľ hovorí o „novom narodení“, sa zdá byť čisto rétorická: „Ako sa môže človek narodiť, keď je už starý? Azda môže druhý raz vojsť do lona svojej matky a narodiť sa?“. A predsa vždy, keď sa zdá, že odpoveď je samozrejmá, Pán prekvapí svojich poslucháčov spásnym zásahom. Starí ľudia ako znamenia nádeje

V Biblii Boh viackrát prejavuje svoju prozreteľnosť tým, že sa obracia na ľudí v pokročilom veku. Tak je to nielen v prípade Abraháma, Sárú, Zachariáša a Alžbety, ale aj Mojžiša, ktorý bol povolaný oslobodiť svoj ľud, keď už mal osemdesiat rokov. Týmto rozhodnutiami nás Boh učí, že v jeho očiach je staroba časom požehnania a milosti a že starší ľudia sú pre neho prvými svedkami nádeje. „Čo je vlastne táto doba staroby?“ – pýta sa v tejto súvislosti svätý Augustín. „Tu ti Boh odpovedá: Nuž, nech tvoja sila skutočne pomíne, aby v tebe zostala moja sila a aby si mohol spolu s apoštolom povedať: Keď som slabý, vtedy som silný“. Skutočnosť, že dnes stúpa počet ľudí v pokročilom veku, je pre nás

Program sv. omši
21. – 27. júl 2025

	Udavské	Veľopolie
Pondelok Pondelok 16. týždňa v Cezročnom období		18.30 Za ZBP Ján Lukáč s rodinou
Utorok Sv. Márie Magdalény (sviatok)	18.30 + Pavol Roman	
Streda Sv. Brigity, rehoľníčky, patrónky Európy (sviatok)		18.30 Za ZBP Martin, Eliška, Júlia, Martin, Filip
Štvrtok Štvrtok 16. týždňa v Cezročnom období	18.30 + Mária a Michal Šalata č. 154	
Piatok Sv. Jakuba, apoštola (sviatok)	18.30 + Ján Lukáč	
Sobota Sv. Joachima a Anny, rodičov preblahoslavennej Panny Márie (spomienka)	9.00 + rod. Brillová a Korejová	
Nedeľa 17. nedeľa v Cezročnom období	9.45 Za ZBP rodina Terkošová	8.30 Za farnosť

Stretnutie birmovancov

Stretnutie birmovancov v tomto týždni: Udavské vo štvrtok a Veľopolie v stredu.

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Peter Hudák a Antónia Hudáková.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Hegedušová a rodina Šimkaninová.

Svetový deň starých rodičov a seniorov.

Pripadá na 27. júla 2025. Uskutoční sa už po piatykrát. Tento Svetový deň ustanovil v roku 2021 pápež František. V Cirkvi sa každoročne slávi na štvrtú júlovú nedeľu, blízko sviatku svätého Joachima a Anny, Ježišových „starých rodičov“.

Služba lektorov (21. – 27. júl)

Udavské

Utorok - Katarína Korpašová

Štvrtok - Ľubica Futejová

Piatok - Darina Šteňková

Sobota - Mária Feríková

Nedeľa - Gabriela Cmariková a Monika Stebilová

Veľopolie

Pondelok - Daniela Trešňáková

Streda - Jana Tarbajová

Nedeľa - Miriam Labancová a Daša Čurillová

znamením doby, ktoré máme rozlišovať, aby sme správne pochopili dejiny, v ktorých žijeme.

Život Cirkvi a sveta sa totiž dá pochopiť len v následnosti generácií a objatie starého človeka nám pomáha pochopiť, že história sa nekončí v prítomnosti, ani sa nevyčerpáva rýchlymi stretnutiami a útržkovitými vzťahmi, ale smeruje do budúcnosti. V Knihe Genezis nachádzame dojímavú epizódu požehnania, ktoré dal starý Jakub svojim vnukom, synom Jozefa: jeho slová ich povzbudzujú, aby s nádejou hľadali do budúcnosti, ako v čase Božích prisľúbení. Ak je teda pravdou, že krehkosť starých ľudí potrebuje silu mladých, rovnako je pravdou, že neskúsenosť mladých potrebuje svedectvo starých, aby mohli múdro plánovať budúcnosť. Ako často boli naši starí rodičia pre nás príkladom viery a oddanosti, občianskych cností a sociálnej angažovanosti, pamäti a vytrvalosti v skúškach! Toto krásne dedičstvo, ktoré nám odovzdali s nádejou a láskou, nám bude vždy dôvodom na vďačnosť a napodobovanie.

Znamená nádeje pre seniorov

Jubileum už od svojich biblických počiatkov predstavovalo čas oslobodenia: otroci boli oslobodení, dlhy odpustené, pozemky vrátené pôvodným vlastníkom. Bol to Bohom chcený čas obnovenia spoločenského poriadku, v ktorom sa napravili nerovnosti a útlak nahromadené v priebehu rokov. Ježiš znovu pripomína tieto udalosti oslobodenia, keď v nazaretskej synagóge ohlasuje chudobným radostnú zvesť, slepým, že budú vidieť, zajatým, že budú prepustení, a utláčaným návrat k slobode.

Keď sa pozeráme na starých ľudí z tejto jubilejnej perspektívy, aj my sme povolaní spolu s nimi prežívať oslobodenie, najmä od osamelosti a opustenosti. Tento rok je vhodným momentom na jeho uskutočnenie: Božia vernosť vlastným prisľubom nás učí, že v starobe je blažená plnosť a pravá evanjeliová radosť, ktorá od nás požaduje, aby sme zbúrali múry ľahostajnosti, za ktorými sú starí ľudia často uväznení. Naše spoločnosti, v každej zeme-pisnej šírke, sa príliš často zmierujú s tým, že taká dôležitá a bohatá súčasť ich štruktúry je odsunutá na okraj a zabudnutá.

Vzhľadom na túto situáciu je potrebná zmena prístupu, ktorá bude svedčiť o prevzatí zodpovednosti zo strany celej Cirkvi. Každá farnosť, každé združenie, každá cirkevná skupina sa má stať protagonistom „revolúcie“ vďačnosti a starostlivosti, ktorú je možné realizovať